

În cadrul unui împrumut transfrontalier cu titlu gratuit pe durată scurtă al unui vehicul, o taxă națională de înmatriculare trebuie calculată în funcție de durata utilizării

Dreptul Uniunii se opune unei astfel de taxe în cazul în care aceasta se aplică integral și necondiționat cu ocazia primei utilizări a acestui vehicul pe teritoriul național în condițiile în care vehiculul în cauză nu este destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal în acel stat sau nu este utilizat, în fapt, în acest mod

În Țările de Jos se aplică o taxă de înmatriculare („taxa VM”) pe autoturisme și pe motociclete la înscrierea în registrul înmatriculărilor. Atunci când aceste autoturisme sau motociclete sunt înmatriculate într-un alt stat membru și puse cu titlu gratuit la dispoziția unei persoane cu reședința în Țările de Jos, această taxă este datorată de la prima utilizare a respectivului vehicul pe rețeaua rutieră olandeză.

Doamna Van Putten și domnul Mook sunt resortisanți olandezi cu domiciliul în Țările de Jos. Doamna Van Putten utiliza temporar mașina tatălui său, înmatriculată în Belgia, în scopuri private, iar domnul Mook utiliza o mașină împrumutată de la un membru al familiei sale cu reședința în Germania. Doamna Frank este cetățean german cu domiciliul în Țările de Jos. Ea utiliza mașina unui prieten care locuiește în Germania.

Cu ocazia unui control, agenții administrației fiscale olandeze au constatat că doamna Van Putten, domnul Mook și doamna Frank împrumutau mașini înmatriculate în alte state membre și le utilizau în Țările de Jos, fără să se fi achitat de plata taxei VM. Cu ocazia unui nou control, interpelați în aceleași circumstanțe, administrația olandeză le-a aplicat taxe în cuantum de 5 995 euro pentru doamna Van Putten, de 1 859 euro pentru domnul Mook și de 6 709 euro pentru doamna Frank.

Întrucât reclamațiile formulate împotriva acestor decizii au fost respinse de administrația fiscală, aceștia au sesizat justiția olandeză. Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos), sesizată în ultimă instanță, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă taxa VM – care nu ține cont de durata de utilizare a unui vehicul împrumutat pe rețeaua rutieră olandeză și care se aplică fără ca persoanele să poată invoca un drept de scutire sau de rambursare – este compatibilă cu dreptul Uniunii.

În primul rând, Curtea constată că împrumuturile transfrontaliere de folosință cu titlu gratuit având ca obiect un autoturism constituie circulație a capitalurilor în sensul articolului 56 CE.

În continuare, Curtea amintește că impozitarea autoturismelor nu a fost armonizată la nivelul Uniunii și că statele membre sunt, prin urmare, libere să își exercite competența fiscală în acest domeniu, însă cu condiția de a o exercita cu respectarea dreptului Uniunii.

Din legislația olandeză reiese că, în cadrul unui împrumut transfrontalier de folosință cu titlu gratuit al unui vehicul neînmatriculat în Țările de Jos, datorează taxa VM persoana care are folosința efectivă a vehiculului, ceea ce implică taxarea acestui tip de împrumut. În schimb, același tip de împrumut nu este supus acestei taxe atunci când este vorba despre un vehicul înmatriculat în Țările de Jos. Curtea apreciază că această diferență de tratament aparentă, în funcție de statul în care a fost înmatriculat vehiculul împrumutat, face mai puțin interesante împrumuturile

transfrontaliere cu titlu gratuit ale autoturismelor și, prin urmare, constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor.

În sfârșit, Curtea examinează dacă situația unui rezident în Țările de Jos care utilizează pe rețeaua olandeză un vehicul înmatriculat în această țară, pus la dispoziție cu titlu gratuit, este comparabilă în mod obiectiv cu cea a unui rezident din Țările de Jos care utilizează, în aceleași condiții, un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru. În această privință, Curtea constată că, deși este adevărat că proprietarii vehiculelor înmatriculate în Țările de Jos au plătit deja taxa VM la momentul înscrierii vehiculului în registrul olandez al înmatriculărilor, aceste vehicule sunt destinate a fi utilizate cu titlu permanent în principal pe teritoriul Țărilor de Jos sau sunt utilizate, în fapt, în acest mod.

Potrivit unei jurisprudențe constante, statele membre pot supune unei taxe de înmatriculare un vehicul înmatriculat în alt stat membru în cazul în care acesta este destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal pe teritoriul său. Or, în speță, persoanele în cauză au trebuit să plătească integralitatea cuantumului taxei VM fără să se fi luat în considerare durata de utilizare și fără ca utilizatorii respectivelor vehicule să fi putut invoca un drept de scutire sau de rambursare, în condițiile în care din dosarele prezentate Curții nu reiese că aceste vehicule sunt destinate a fi utilizate cu titlu permanent în principal pe teritoriul Țărilor de Jos sau că sunt utilizate, în fapt, în acest mod.

Revine Hoge Raad sarcina de a aprecia durata împrumuturilor și natura utilizării efective a vehiculelor împrumutate. Dacă vehiculele neînmatriculate în Țările de Jos sunt destinate a fi utilizate în principal pe teritoriul olandez sau sunt utilizate, în fapt, în acest mod, diferența de tratament între persoana cu reședința în Țările de Jos care utilizează cu titlu gratuit un astfel de vehicul și persoana care utilizează, în aceleași condiții, un vehicul înmatriculat în acest stat membru nu există în realitate, de vreme ce acest din urmă vehicul, care este de asemenea destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal pe teritoriul olandez, a fost deja supus taxei VM la înmatricularea sa în Țările de Jos. În aceste condiții, obligația de a plăti taxa VM cu ocazia primei utilizări pe rețeaua rutieră olandeză a vehiculelor neînmatriculate în Țările de Jos ar avea aceeași justificare precum taxa care trebuie plătită la înmatricularea vehiculului în Țările de Jos, cu condiția ca acea taxă să țină seama de deprecierea vehiculului la momentul acestei prime utilizări. În schimb, dacă vehiculele nu sunt destinate a fi utilizate cu titlu permanent în principal pe teritoriul olandez sau nu sunt utilizate, în fapt, în acest mod, ar exista o reală diferență de tratament iar obligația de plată a taxei nu ar fi justificată.

Prin urmare, Curtea răspunde că dreptul Uniunii se opune unei reglementări a unui stat membru care impune rezidenților care utilizează un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru și împrumutat de la un rezident al acestui din urmă stat plata - cu ocazia primei utilizări a respectivului vehicul pe rețeaua rutieră națională - în integralitate a taxei datorate în mod normal la înmatriculare, fără a se ține seama de durata utilizării și fără ca persoana să poată invoca un drept de scutire sau de rambursare în cazul în care acest vehicul nici nu este destinat a fi utilizat cu titlu permanent în principal în primul stat membru, nici nu este utilizat, în fapt, în acest mod.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106